

El Llobregat: miradors, cingles i meandres

NATURA URBANA. La conca manresana del riu és un espai poc conegut i de difícil accés per als manresans, ja que es troba en una vall fortament encaixada. L'aigua l'ha anat erosionant i excavant en travessar el pla de Bages. L'espai ha quedat separat o exclòs de l'impacte humà i l'ha convertit en un autèntic corredor biològic.

És una via de pas i estada, per exemple, d'aus migratòries: bernats pescaires, abellerols, fotges... L'accés difícil hi ha permès trossos de vegetació prou conservats: alzinars, pollancres, freixes de fulla petita, savines, oms, roures...

El tros del Llobregat que és exclusivament manresà consta de dos grans miradors d'accés arriscat: els cingles de roca Tinyosa i Punta Sabata. Aquest ens regalen perspectives úniques i diverses del riu. Roca Tinyosa és un cingle fet de gresos i conglomerats que prenen coloracions fosques. Des de dalt de Roca Tinyosa, veurem un impressionant i semicircular meandre del riu. L'aigua que hi baixa ha estat la responsable de l'erosió que ha patit aquest penya-segat en la seva part més inferior. L'altre mirador és al capdamunt del cingle de Punta Sabata, des d'on veurem una imponent vista del Pont de Vilomara i la constant feina erosiva del riu, que ha deixat retallat un precipici de més de 100 metres de desnivell.

El Llobregat per sota del cingle de Roca Tinyosa.

Podem visitar altres punts d'interès de l'espai; baixar a les ribes del riu i observar la potència i immensitat del cingle de Roca Tinyosa o creuar a l'altra riba del riu, si no baixa molta aigua, per la gola del Bigaire, punt on la roca (calcària nummulítica) dura, consistent i amb llargues esquerdes paral·leles, ha estat esculpida per l'aigua deixant-hi formes atzaroses i arrodonides. També, a la vora de la gola hi ha la presència d'una planta autòctona del sud del País Valencià i poc freqüent al Bages, el freixe de flor, un arbre de florida primaveral.

Si volem valorar aquest espai, com a mínim, caldria fer-lo més accessible i segur als dos grans miradors, establint uns itineraris clars des de Viladordis. Uns autèntics miradors equipats amb baranes i senyalització per conèixer i descobrir els elements del paisatge, la flora i la fauna que s'hi poden observar. Per als manresans, visitar-lo seria un petit homenatge al riu que ens va cedir les seves aigües a Balsareny. Un segon homenatge, més reivindicatiu, seria demanar i exigir que les aigües del riu siguin tan salubres com les que ens arriben a Manresa per la Sèquia. Així retornaríem al riu una part de l'aigua que ens va cedir després de fer-ne un bon ús (l'altra part la retornem via riu Cardener).

El Llobregat al seu pas per la gola del Bigaire.

Per protegir, conservar i dinamitzar aquest tram de riu, hi haurien de participar Manresa i altres municipis. S'hauria d'establir un autèntic parc fluvial del Llobregat amb la col·laboració de la gent de Manresa, del Pont de Vilomara i Rocafort i de Sant Fruitós. Entre tots hauríem de tenir cura d'aquest espai emblemàtic de l'Anella Verda.